

Cílem této diplomové práce bylo zjistit, zda stačí historické pojetí zaměstnanosti tak jak se vyvinulo za komunismu a zda je zaměstnanost v pojetí ekonomické činnosti hlavním terapeutickým nástrojem v současnosti dvou nejzávažnějších sociálně – ekonomických problémů a to chudoby a sociální vyloučenosti. Za tímto účelem byla provedena analýza pojetí zaměstnanosti před rokem 1989, pojetí fenoménu zaměstnanosti v evropském kontextu s důrazem na Evropskou unii a vstup České republiky do Evropské unie a reflexe zjištěného vývoje v sociální politice MPSV ČR. Z komparace práva Evropské unie a České republiky, mezinárodních dokumentů a rešerší vyplynulo, že historické pojetí zaměstnanosti tak jak se vyvinulo v komunistickém plánování pracovních sil na základě provedené analýzy nestačí. Česká republika ještě před svým vznikem podnikala kroky ke sblížení a pozdějšímu vstupu do Evropské unie. Národní plán zaměstnanosti, později Národní akční plány zaměstnanosti a ještě později Národní programy reforem byly připravovány v intencích evropských směrnic pro zaměstnanost. Vlastní opatření a konkrétní doporučení příliš pružnosti nezaznamenaly. Stejně tak chybí i zhodnocení vlastních opatření a programů v kontextu neuspokojivých statistických údajů. Zřetelně ale vyplynulo, že zaměstnanost je v pojetí ekonomické činnosti hlavním terapeutickým nástrojem v boji proti sociální vyloučenosti a v prohlubování marginalizace na trhu práce a chudoby.